

زبان خالص ۱۹۴ میلیارد تومانی شرکت عمران پرند در سال ۱۴۰۲

بر اساس اطلاعات صورت‌های مالی سازمان حسابرسی کشور، شرکت عمران شهر جدید پرند در سال ۱۴۰۲ زبان خالص بیش از ۱۹۴ میلیارد تومانی داشته است. بررسی گزارش سازمان حسابرسی کشور نشان می‌دهد شرکت عمران شهر جدید پرند در سال ۱۴۰۲ بالغ بر ۴۳۵۴۹۲۳ میلیون ریال معادل ۴۳۵ میلیارد و ۴۹۲ میلیون تومان درآمد عملیاتی داشته است. بهای تمام شده درآمدهای عملیاتی شرکت عمران معادل درآمدهای آن بوده است. هزینه‌های تکمیل مسکن مهر، زیربنایی آب، فاضلاب و برق ۴۴۹۵۹۰ میلیون ریال (۴۴ میلیارد و ۹۵۹ میلیون تومان) بود که در مقایسه با هزینه سال ۱۴۰۱ برای این منظور که بالغ بر ۱۲۳۱۶۲۸۶ میلیون ریال (معادل حدود ۱۲۳۱ میلیارد تومان) حدود ۹۶ درصد کاهش یافته است.

ارتباطات

سرنوشت اینترنت اشیاء در ایران چگونه خواهد بود؟

صنعتی از جمله رباتیک، دستگاه‌های پزشکی و فرآیندهای تولید نرم افزاری است و یکی از تکنولوژی‌های مهم و پرکاربرد در فرآیندهای اتوماسیون صنعتی و مانتورینگ صنعتی است، با وجود آنکه اینترنت اشیاء مزایای زیادی برای کاربران به ارمان آورده اما برخی از چالش‌ها می‌باشد. امنیت سایبری و خطرات مربوط به حفظ حریم خصوصی مهمترین نگرانی محققان و متخصصان امنیتی است و این دو موضوع چالش‌های قابل توجهی برای سایبری از سازمان‌های تجاری و همچنین اینترنت اشیاء و پیشی گرفتن از یکدیگر، در جریان است. به گسترش و استفاده از اینترنت اشیاء (IoT) در بخش‌ها و برنامه‌های صنعتی اشاره دارد. اینترنت اشیاء صنعتی شامل کاربردهای

وزیر راه: ناترازی در تولید مسکن پررنگ نیست

وزیر راه و شهرسازی با اعلام اینکه در ۴ ماه گذشته ۳۰ هزار متقاضی نهضت ملی مسکن به بانک‌ها متصل شدند، گفت: ناترازی در تولید و عرضه مسکن خیلی پررنگ نیست.

بیشتری پاسخ داده شود و البته تامین مسکن بخشی از این ۸۰۰ هزار متقاضی در مراحل مختلف عملیات ساخت اعم از آماده سازی زمین، نیز می‌بایست در بافت‌های فرسوده ساخته شوند که همه این‌ها روش‌های قانونی پیش‌بینی شده در برنامه هفتم توسعه است. صادق در ادامه به صورت ویژه به طرح نهضت ملی مسکن پرداخت و توضیح داد: در حال حاضر به ۸۰ هزار نفر متقاضی مسکن ملی در کشور متعهدیم که این‌ها می‌بایست به سیستم بانکی متصل شوند با مشارکت بانک‌ها ۴۰۰ هزار متقاضی در حال طی فرایندهای عملیاتی بوده و مراحل پیشرفته کاری پروژه‌ها در دست انجام است و برای ۳۰ هزار نفر نیز در عرض ۴ ماه گذشته این اتصال به سیستم بانکی انجام شده است. وزیر راه و شهرسازی ضمن تقدیر از تعامل مثبت کمیسون عمران برای اتصال سیستم بانکی به ۸۰۰ هزار متقاضی مسکن ملی گفت: بخشی از این‌ها مطالباتی است که می‌بایست با سرعت

راه و مسکن

بررسی یک مورد عجیب

پیرامون قیمت مسکن ملی

مدیرکل بنیاد مسکن استان تهران از آورده حدود ۱.۱ میلیارد تومانی برخی متقاضیان نهضت ملی مسکن خبر داده، اما مشخص نیست که آیا متقاضیانی که از دو تا سه سال پیش اقدام به ثبت نام کرده‌اند هم شامل این افزایش قیمت می‌شوند؟ پاییز ۱۴۰۰ هم‌زمان با شروع ثبت نام مسکن ملی در دولت سیزدهم، معاون وقت وزارت راه و شهرسازی مبلغ اقساط آورده متقاضیان برای دهک‌های چهار تا ده را ۲۰ میلیون تومان و تعداد اقساط را چهار تا پنج قسط اعلام کرد؛ یعنی به جز تسهیلات بانکی، آورده حدوداً دوپست میلیون تومانی، احتمالاً بر اساس همین صحبت‌ها، بسیاری از مردم اقدام به ثبت نام مسکن ملی در آن مقطع کرده‌اند. قاعدتاً وزارت راه و شهرسازی واقف به اقتصاد تورمی سال های اخیر ایران بوده و قیمت اعلامی می‌بایست با درنظر گرفتن افزایش قیمت‌های احتمالی باشد. حال با گذشت سه سال از آن مقطع، مدیرکل بنیاد مسکن استان تهران از آورده حدود ۱.۱ میلیارد تومانی برخی متقاضیان نهضت ملی مسکن خبر داده است (این مبلغ به جز تسهیلات بانکی است). سوال اینجاست که آیا متقاضیانی که از دو تا سه سال پیش اقدام به ثبت نام مسکن ملی کرده‌اند، هم شامل این افزایش قیمت می‌شوند؟ برخی متقاضیانی که در طی سه سال چند صد میلیون تومان واریز کرده‌اند، امروز هیچ اطلاعی از روند پروژه خود ندارند و معلوم نیست تا کی شامل افزایش قیمت خواهند شد.

به عنوان مثال و با بررسی های میدانی، فردی که اواخر سال ۱۴۰۰ در مسکن ملی استان تهران (شهر پرند) ثبت نام کرده، تاکنون ۳۲۰ میلیون تومان در طول سه سال واریز کرده است. احتمالاً اگر این فرد به جای پرداخت اقساط، تاکنون مبادرت به خرید طلا می‌کرد می‌توانست بخش قابل توجهی از بودجه خرید خانه در شهر پرند را تامین کند.

حال سوال این است که چرا باید قیمت ساخت خانه برای فردی که از سه سال قبل اقساط آن را پرداخت کرده، به نرخ روز محاسبه شود؟ عجیب‌تر اینکه قیمت یک خانه آماده تحویل از پروژه مسکن ملی پرند در بازار آزاد حدود یک میلیارد تومان است اما دولت فقط یک میلیارد و صد میلیون تومان آورده نقدی و باند صد میلیون تومان وام با بهره ۲۳ درصد دریافت می‌کند. یعنی جمعا یک میلیارد و ششصد میلیون تومان! و حتی معلوم نیست همین قیمت هم افزایش پیدا نکند.

در این خصوص چند مطالبه جدی وجود دارد: اولاً، مسئولین مربوطه باید پاسخ دهند این افزایش قیمت دقیقاً شامل چه کسانی و چه پروژه هایی خواهد شد؟ اگر این افزایش قیمت شامل متقاضیان سال های گذشته هم می‌شود، بر چه مبنایی این تصمیم گرفته شده است؟ همچنین این مطالبه وجود دارد که با توجه به وعده صریح مسئولین دربارۀ آورده مسکن ملی در مقاطع مختلف (که به عنوان نمونه یکی از آن‌ها در ابتدای متن ذکر شد)، دستگاه قضایی نسبت به این خلف وعده و سلب اعتماد افکار عمومی ورود کرده و مسئولین مربوطه را بازخواست و مجازات کند؛ چه مسکولیت گذشته و چه حال.

جالب‌تر اینکه تا اوایل سال ۱۴۰۳ محل حدوداً و اسم پروژه متقاضیان در سایت مسکن ملی ذکر شده بود اما با تغییر دولت، به کلی این بخش از داشبورد ثبت نام‌کنندگان حذف شده است. یعنی متقاضیانی که چندصد میلیون تومان پول واریز کرده‌اند، حتی نام و محل پروژه خود را نمی‌دانند!

بنا بر اظهارات بسیاری از متقاضیان، شماره تماس‌های داخل سایت مسکن ملی هم پاسخگو نیستند و جالب‌تر اینکه بخش اخبار و اطلاعیه های سایت ملی مسکن، آخرین بار شهریور ۱۴۰۱ به روز شده است!

روزنامه صبح ایران / سال دهم - شماره ۱۶۰۷

۱۰ دی ماه ۱۴۰۳ / با ما همراه شوید

www.serajonline.com - @serajname

اقتصاد بانک انرژی،تحلیل ها

اقتصادایران

رشد نرخ ارز رسمی چطور باعث جهش قیمت دلار می‌شود؟

در شرایطی که ۳۰میلیارد دلار تقاضای خارج از سامانه رسمی برای ارز وجود دارد، هرگونه افزایش در نرخ رسمی ارز برای کاهش فاصله ارز رسمی و غیررسمی منجر به ارائه پیشنهاد بالاتر متقاضیان دلار آزاد می‌شود و به همین دلیل منجر به جهش قیمتی دلار غیررسمی می‌شود. اخیراً پرویز خسروشاهی، رئیس‌کل بیمه مرکزی نیز به صف افرادی پیوسته است که بر این باورند که نرخ رشد رسمی ارز تأثیری بر نرخ بازار غیررسمی ندارد وی در یادداشتی با انتقاد از صحبت‌های رئیس سابق سازمان برنامه و بودجه در خصوص تأثیر افزایش نرخ ارز رسمی بر نرخ غیررسمی از نوشت: «پیشنهاد می‌کنم یکی از دانشجویان ایشان از ایشان سؤال کنند که به‌طور مشخص چرا و با چه مکانیزمی وقتی نرخ ارز مبادله‌ای را می‌برند بالا، نرخ ارز غیررسمی هم میره بالا؟». استدلال همیشگی افزایش نرخ ارز رسمی این است: «وقتی نرخ بالاتری در بازار غیررسمی وجود دارد، طبیعتاً صاحبان ارز (صادرکنندگان) انگیزه‌ای برای عرضه ارز در نرخ پایین‌تر (نرخ رسمی) ندارند و ترجیح می‌دهند که از‌های خود را در بازار غیررسمی عرضه کنند، بنابراین اگر ما نرخ ارز رسمی را به نرخ ارز غیررسمی نزدیک کنیم، میزان عرضه در بازار غیررسمی افزایش می‌یابد و اتفاقاً این نرخ پایین می‌آید و بازار از به ثبت نام می‌رسد» اما نکته‌ای که در این تحلیل مورد توجه قرار نمی‌گیرد، این است که جدا از تقاضای رسمی برای واردات، طبق برآوردها حدود ۲۵ تا ۳۰ میلیارد دلار تقاضای خارج از سامانه (تقاضای صاحبان ارز (صادرکنندگان) به‌دلیل وجود ریسکهای مختلف، ترجیح می‌دهند از خود را در سامانه رسمی عرضه کنند، در این شرایط متقاضیان از خارج از سامانه رسمی، برای تأمین نیاز ارزی خود مجبور به ارائه نرخ بالاتری هستند و به این ترتیب مجدداً نرخ را در بازار غیررسمی بالا می‌برند تا برای صاحبان ارز اختلاف ارز غیررسمی با رسمی مجدداً معنادار شود و آن‌ها را مجاب به پذیرش ریسک عرضه ارزهای خود در بازار غیررسمی کند، بنابراین تا زمانی که هیچ سازوکار کنترلی برای مدیریت بازار غیررسمی یا به‌عبارت دقیق‌تر قاچاق وجود ندارد، هیچ‌گاه از تکراری در اقتصاد ایران ممکن نخواهد بود، کما اینکه تجربه سال‌های گذشته بر این واقعیت صحت می‌گذارد. سیاست‌گذار اقتصادی هرگاه به‌دنبال تکررچساری از رفته است، شاید در کوتاهمدت موفقیتی به دست آورده اما رگرز در بلندمدت به این خواسته خود نرسیده است. در سال ۹۶ با مطرح‌شدن انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا و کاندیداتوری ترامپ و تهدید او مبنی بر پاره‌کردن برجام، مبنی صنعتی کاهش تورم و رشد اقتصادی ایجادشده بر مبنای برجام در اواخر سال ۱۳۹۶ و سال ۱۳۹۷ فرو ریخت، نرخ دلار در اواخر سال ۱۳۹۶ شروع به افزایش کرد به‌گونه‌ای که در اوایل سال ۱۳۹۷ به حدود ۵۰۰۰ تومان افزایش یافت. دولت برای کنترل بازار ارز، اطلاعیه شماره یک را با هدف یکسان‌سازی نرخ دلار توسط بانک مرکزی در تاریخ ۲۱/۱/۱۳۹۷ منتشر کرد و نرخ رسمی دلار ۲۵۰۰تومانی را به ۴۲۰۰ تومان افزایش داد تا تقریباً دلار را در ۴۲۰۰ تکرری کند. در تیر ۹۷ که دلار در بازار آزاد به ۹ هزار تومان رسیده بود، بهره‌برداری از سامانه نیما وارد فاز عملیاتی شده بود، همچنین در این مقطع یک تصمیم حیاتی برای عبور از سیاست تثبیت ارزی اتخاذ گردید، بر این اساس کالاهای وارداتی به سه دسته اساسی، واسطه‌ای تولید و مصرفی تقسیم شد و ارز حاصل از صادرات به سه گروه از نفتی، ارز صادراتی فولاد و پتروشیمی (۸۰ درصد از صادراتی) و ارز صادرات خرد (۲۰ درصد از صادراتی) در بازار ثانویه (ارزی) تبدیل شد دقیقاً مشابه همین اتفاق در حذف ارز ۴۲۰۰تومانی در اردیبهشت ۱۴۰۱ نیز تکرار شد و افزایش نرخ ارز رسمی منجر به افزایش نرخ غیررسمی ارز شد.

کاریکاتور / فرار مالیاتی پزشکان!

درآمد ریالی کارگران و خرج دلاری

تاجیک بیان کرد: چند سالی است که «ارزش اسمی» دستمزد بالاتر رفته است. یعنی دستمزد کارگران به صورت «ریالی» همواره در حال رفتن بوده است؛ اما شوک‌های پی در پی ارزی کاری کرده که ارزش واقعی دستمزد همواره در یک محنتی نزولی حرکت کند. ماهه ۴۱ قانون کار می‌گوید که در تعیین حداقل دستمزد باید دو عامل در نظر گرفته شود: اول نرخ تورم و دوم هزینه زندگی یک خانوار برای حداقل معیشت که به عنوان سبد معیشت نام می‌گیرد.

رئیس مجمع کارگران استان تهران با بیان اینکه قدرت خرید کارگر باتوجه به رشد فزاینده تورم که دلیل اصلی آن گرانی دلار است، کاهش یافته است افزود: حتی اگر در بهترین حالت دولت اقدام به افزایش ۵۰درصدی حقوق نیز کند باز هم کفاف معیشت خانوار را نمی‌دهد، چراکه این میزان نهایتاً شاید بتواند تأمین کننده بخشی از اقلام خوراکی باشد. ولی دیگر هزینه‌ها مانند هزینه مسکن، پوشاک، رفاهی، آموزش و پرورش و بهداشت را تأمین نمی‌کند. تاجیک با اشاره به ضرورت اجرای سیاست‌های حمایتی به صورت هدفمند در کنار افزایش دستمزد کارگران بیان کرد: قرار بود طرح «فرار گاه مسکن» برای کارگران با توجه به شوک‌های ارزی و تورمی عملیاتی شود ، اما پیگیری و اجرا نشده؛ بنابراین نیاز است در کنار افزایش دستمزد؛ دولت نقش حمایتی خود را ایفا کند. وی اظهار داشت: مسئولان از کف جامعه کاری خبر ندارند، سیاست مداران در

راستای منافع جامعه هدف باید حرکت کنند نه عده ای خاص. وقتی قیمت کالایی افزایش یابد کسی خرید نمی‌کند و کار روی دست تولید کننده می‌ماند. وی با توجه به تصمیم دولت در حذف ارز نیمایی گفت: در شرایط تورمی فعلی، هرگونه افزایش نرخ ارز رسمی می‌تواند به موج جدیدی از افزایش قیمت‌ها دامن بزند. سیاست جدید، نرخ ارز رسمی را به‌طور قابل توجهی افزایش می‌دهد که این امر می‌تواند تأثیرات منفی بر تورم و هزینه‌های معیشتی داشته باشد. حذف ارز نیمایی به‌طور مستقیم بر هزینه واردات تأثیر خواهد گذاشت و می‌تواند به افزایش قیمت کالاهای ضروری و واسطه‌ای تولید منجر شود، تولیدکنندگان نیز با نیازمند واردات مواد اولیه هستند، با هزینه‌های بیشتری روبه‌رو خواهند شد و این موضوع می‌تواند به کاهش رقابت‌پذیری تولیدات داخلی منجر شود.